

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou ve věci

žalobce: I. D., narozený dne -
t. č. na adrese -

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 29. 3. 2017, č. j.: OAM-1076/ZA-ZA11-LE24-2016

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ČR, Odboru azylové a migrační politiky ze dne 29. 3. 2017, č. j.: OAM-1076/ZA-ZA11-LE24-2016, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2017, č. j.: OAM-1076/ZA-ZA11-LE24-2016, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřipustnou podle ustanovení § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a kterým bylo řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno podle ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu. Nepřipustnost byla shledána v neuvedení nových skutečností ze strany žalobce, jež by byly relevantní z hlediska důvodů pro udělení mezinárodní ochrany.
2. Žalobce v žalobě namítal, že se vyskytly nové skutečnosti. Hrozí mu zatčení či povolání do armády, jelikož je důstojníkem ukrajinské armády v záloze. Může splnit rozkaz a podílet se na vraždění Ukrajinců, nebo rozkaz nesplnit a být trestně stíhán. Během posledního roku manželka obdržela dvě mobilizační povolání pro žalobce, kvůli žalobcovu odjezdu a

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

podání žádosti o azyl byl úřady vyvíjen na rodinu tlak. Manželka byla nezákonně propuštěna ze zaměstnání ve státní sféře; na syna byl vyvíjen morální tlak ze strany vedení školy projevující se zhoršováním známek, zaujatostí, poštváním vrstevníků proti němu a označováním jej za syna dezertéra. Dle bývalých kolegů po žalobci vyhlásili ve vlasti pátrání. Žalobci hrozí pronásledování ve smyslu ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu; jeho trestní stíhání za odepření vojenské služby je pronásledováním, neboť vojenská povinnost by zahrnovala válečné zločiny.

3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.
4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Opakovaná žádost je odůvodněna stejnými důvody jako žádost předchozí; opět je jimi povinnost podrobit se vojenské službě. O zemi původu si žalovaný opatřil aktuální a objektivní informace. Ozbrojené střety se omezují na linii dotyku, žalobce pochází ze západní Ukrajiny. V letech 2016 a 2017 nebyla vyhlášena žádná mobilizace, v letech 2015 a 2016 naopak probíhala demobilizace. Ukrajinská armáda postupně zvyšuje počty profesionálních vojáků. Snaha vyhnout se nástupu do armády není pronásledováním, branná povinnost je základní státoobčanskou povinností. Žalobci nenáleží ani doplňková ochrana. Napadené rozhodnutí ani postup žalovaného netrpí formálními či procesními deficity. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘS“).
6. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 SŘS.
7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce, občan Ukrajiny, poskytl dne 27. 12. 2016 údaje k žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Uvedl, že je ukrajinské národnosti, náboženským vyznáním křesťan (člen pravoslavné církve) a bez politického přesvědčení; je ženatý a má jedno nezletilé dítě. Žalobce ve vlasti naposledy bydlel v Č. Dne 20. 11. 2015 opustil zemi původu a následující den přijel přes Polsko do ČR. O mezinárodní ochranu žádal již dne 4.12.2015, ale azyl mu nebyl udělen. Má dobré zdraví a léky neužívá. O mezinárodní ochranu žádá, protože od doby, kdy žádal poprvé, se nic nezměnilo, naopak se to zhoršilo, ve vlasti se dozvěděli o azylové žádosti a manželku pracující u státních orgánů propustili ze zaměstnání; na syna je ve škole vyvíjen nátlak, dávají mu horší známky. Žalobce je bývalý voják, důstojník v záloze, stát by jej přinutil válčit proti Rusům, ale nemůže to dělat, i Rusové jsou občané Ukrajiny; proto žádal o azyl poprvé. Za rok, co byl žalobce v ČR a žádal tu o azyl, přinesli manželce dvě předvolání na jeho jméno. Podle kolegů bylo po žalobci vyhlášeno pátrání, jelikož je ve vojenských rezervách a chtějí jej povolát do služby.
8. Během pohovoru vedeného dne 30. 12. 2016 žalobce dále uvedl, že stát pokračuje s povoláváním mužů do služby, hlavně bývalých vojáků. Jeho strýc je důstojníkem v záloze ruské armády, nemůže jej na základě rozkazu zabít. Manželka a syn získali česká víza a přijedou do ČR. Ženě zatím nic nehrozí, proto nemá důvod o azyl žádat, jejím jediným problémem bylo propuštění z práce kvůli žalobci. Ukrajinskí úředníci jí dali víza. V červnu 2016 se obrátil na ukrajinský konzulát v Praze, vyřídil souhlas s vycestováním syna z vlasti, musel ukázat doklady včetně průkazu žadatele o azyl, pak manželku vyhodili

z práce, možná to má souvislost. Český konzulát není pod kontrolou státních orgánů Ukrajiny. Z armády odešel, protože si svá léta odsloužil.

9. Ze správního spisu bylo dále zjištěno, že ve své první žádosti podané dne 4. 12. 2015 uvedl žalobce k azylovým důvodům, že se obává povolání do armády a trestu za odepření vojenské služby.
10. Dne 2. 2. 2017 se žalobce ze zdravotních důvodů nedostavil k seznámení s podklady rozhodnutí.
11. Dále soud přistoupil k vlastnímu posouzení žalobních námitek.
12. Nejprve je nutno uvést, že podle § 10a písm. e) azylového zákona „*žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podá-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany.*“ Druhou podmínkou pro přijatelnost opakované žádosti je, že se musí jednat o takové skutečnosti či zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění žadatele zkoumány v předchozím řízení. V této souvislosti soud připomíná, že v rámci azylového řízení existují dvě základní povinnosti – břemeno tvrzení a břemeno důkazní. Jak již Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) vyslovil ve svém rozsudku ze dne 7. 12. 2005, č. j.: 4Azs 151/2005 – 86: „*Zatímco důkazní břemeno může v některých případech nést i správní orgán, povinnost tvrzení leží vždy na žadateli o azyl. Představa, že by správní orgán sám zjišťoval pronásledování či potenciální ohrožení žadatele o azyl v zemi jeho původu, je zcela nerealná. Žadatel sám nejlépe ví, z jakých důvodů svou zemi původu opustil, zda byl pronásledován a z jakých důvodů. V průběhu řízení o udělení azylu musí žadatel uvést veškeré relevantní důvody, na základě kterých poté správní orgán jeho žádost posoudí.*“ NSS dovedl, že pokud žadatel neuvedl všechny důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jedná se o skutečnost přičitatelnou pouze k jeho tíži a nelze akceptovat, že by neunesení břemene tvrzení mohl zhojit pomocí podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
13. Institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele, a které nemohl bez vlastní viny uplatnit během předchozího řízení. Zpravidla se přitom bude jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo v důsledku plynutí času. Jako takové lze připomenout např. změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele.
14. Žalobce žádal o mezinárodní ochranu, protože se obává povolání do vojenské služby a trestního stíhání v případě nenastoupení takové služby.
15. Oba důvody již žalobce namítal ve své předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany podané dne 4. 12. 2015. Žalovaný se jimi v rozhodnutí ze dne 23. 5. 2016, č. j.: OAM-1036/ZA-ZA02-BE04-2015, meritorně zabýval a dostatečným způsobem odůvodnil, proč se nejedná o důvody pro udělení mezinárodní ochrany (s. 5, 6 a 9).
16. Pokud jde o okolnosti, že manželka obdržela dva povolávací rozkazy na jeho jméno a po žalobci bylo vyhlášeno pátrání, nejde o nové skutečnosti, jež by vyžadovaly další meritorní posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce je nadále hledán toliko v souvislosti s vojenskou službou; žalobce výše uvedené okolnosti v azylovém řízení

nevztahoval k ničemu jinému, tím méně k dalšímu (novému) potenciaálnímu důvodu pro udělení mezinárodní ochrany.

17. Co se týká nátlaku na žalobcovy rodinné příslušníky, nejde o skutečnosti, jimiž by se měnila žalobcova situace ve vztahu k mezinárodní ochraně. Jak uznal sám žalobce (s. 3 Protokolu k pohovoru ze dne 30. 12. 2016), nemusí mít výpověď manželky ze zaměstnání žádnou souvislost s jeho postoji a chováním. Syn sice dle žalobcových slov čelil určitému tlaku, avšak žalobce nezmínil žádná restriktivní opatření, jež by měla vést k závažným následkům, např. vyloučení syna ze studia. Série ústrků sice může představovat pronásledování, avšak musí jít o skutečnosti výrazné intenzity. Žalobcem uvedené skutečnosti toliko kosmeticky mění stav, který zde byl při podání jeho předchozí žádosti. Označení jeho nové žádosti za nepřipustnou je pak zcela namístě.
18. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 SŘS jako nedůvodnou zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 SŘS. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 SŘS kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem podle § 105 odst. 2 SŘS.

Kasační stížnost směřující jen proti výrokům o nákladech řízení je nepřipustná.

Praha 18. července 2018

Mgr. Dana Černovská v.r.
samosoudkyně